27.11.2011 г. / 07:21:14

Истинската история

На 27.11.1919г. е подписан Ньойският диктат

На 27.11.1919г. е подписан Ньойският договор, наложен след поражението на страната в Първата световна война. Красноречив е жестът на тогавашния министър-председател Александър Стамболийски, който чупи химикалката си след подписа: съгласно договора от България е откъсната площ от 11 278 кв. км. с българско население – Южна Добруджа, Западните покрайнини и Беломорска Тракия. Наложени са тежки финансови репарации, платими за 37 години. България е лишена от правото да поддържа собствена армия, военен флот и авиация. Последиците от Ньойския диктат за Балканите са неизброими.

Ньойският договор за мир е наложен на България след поражението ѝ в Първата световна война (1914 г.-1918 г.). Подписан е на 27 ноември в парижкото предградие Ньой от министър-председателя Александър Стамболийски, а от страната на силите победителки – от ръководителите на техните делегации на Парижката мирна конференция (1919-1920 г.). Според него България е обременена с тежки репарационни задължения, възлизащи на 2 250 000 златни

франка, които следва да бъдат изплатени в срок от 37 години след влизането му в сила с 2 % лихва върху общата сума за първата и 5 % за следващите години. Освен това България е задължена да предаде на своите съседи (съюзници на съглашенските сили победителки) – Сръбско-хърватско-словенското кралство (от 1929 г. Югославия), Румъния и Гърция, определено число добитък, както и 250 000 т. въглища. Наред с това тя губи Западна Тракия, която първоначално се предоставя за управление от самите западни съглашенски държави, които от своя страна през 1920 г. я предоставят на Гърция. От България се отнема Южна Добруджа, която повторно се включва в територията на Румъния, както и гр. Струмица и нейната околност, заедно с т. нар. Западни покрайнини (включващи земите на част от Царибродска, Босилеградска, Трънска и Кулска околия), които се предоставят на Югославия. По такъв начин страната ни е лишена от значителни територии, населени с компактно българско население. Пак по силата на Ньойския мирен договор на България е отнето правото да има своя наборна армия, като на нейно място й се разрешава рекрутирането на платена войска в размер на 33 000 души войници и офицери, с които да охранява границите си и да пази вътрешния ред. Като неделима част от договора по искане на Гърция е приложена и т. нар. конвенция за доброволна размяна на малцинствата между двете съседни държави, която впоследствие е използвана от атинските управляващи среди за насилствено прогонване на българското население от неговите родни огнища в Западна Тракия. Ньойският мирен договор просъществува до началото на Втората световна война 1939-1945 г. През този период България изплаща на съглашенските сили и техните балкански съюзници репарации в размер на 65 000 000 златни франка.

При подписването на Ньойския мирен договор

французите най – нагло заявили на българската делегация: „най-после граф дьо Ньой беше отмъстен”.

Ньойският диктат е най – яркото потвърждение за ПЛАНИРАНОТО ОТМЪЩЕНИЕ НА ЗАПАДА НАД БЪЛГАРИТЕ. Договора е сключен между България и Антанта след Първата световна война. Мястото на подписването му е специално подбрано от юдомасонското рицарство. Това е бил замъка на граф дьо Ньой, ЗАГИНАЛ В БИТКАТА С БЪЛГАРИТЕ ПРИ ОДРИН ПРЕЗ 1205 г., задно с целия елит на западните кръстоносци еретици.

Графа е бил член на тамплиерския орден.

Католическата църква и нейните рицарски братства, след отпадането на запада от православието през 1054 г., се е превръщат в юдействащи секти. Пазителите на храма (на Соломон) - тамплиерите, обаче задминават останалите еретици, защото се добират до стари окултни юдейски книги, скрити в катакомбите под древните останки в Иерусалим, от които научават как да призовават ваал или както те го наричат – бафомет (*описания вече в няколко наши статии чифтокопитен ангел*).

Ето от къде идват техните ритуали, кой е техния господар и как му служат:

Ритуалите не се отличават от описаните в стария завет. Уличени в сатанизъм, оргии, хомосексуализъм и детски жертвоприношения пред статуята на своето божество, много от тях са изловени за една нощ във Франция. Денят е бил петък, 13 октомври 1307 г. Днес, тази

дата е превърната от окултистите в световен фатален ден – символ на човешкото суеверие и простотия. Същото е и с датата 1 май, когато хората по цял свят празнуват деня на учредяването на илюминатската ложа.

Ето един фрагмент от обвинителния акт срещу тамплиерите: „Всяко новородено дете на тамплиер и девойка, първо е подложено на сваряване, а после е печено във пещ. След това цялата му сланина е отделяна, а с нея е освещаван и помазан техния идол.“ (*затова, днес вече започват открито и "легално" да изземат малки деца от семействата им*!). Великият магистър на ордена Жак дьо Моле, публично признава пред преподаватели и студенти от Сорбоната, свикани за случая, че по време на приемането си в Ордена, е каран да се отрече от Христос и да плюе върху кръста и че самият той, неведнъж, приема по същия начин множество нови послушници. Много високопоставени членове на Храма поддържат същото и никой не изглежда да изпитва разкаяние. Това обаче изобщо не притеснява папата еретик Климент V. Ето какво го интересува: „ Докато бяхме далеч от вас, вие сте сложили ръка върху тамплиерите и техните богатства. Вие стигнахте дотам, че да ги вкарате в затвора и което е най-печално, още не сте ги освободили.“ Това той пише до френския крал Филип Хубави. Един от най – ревностните защитници на ордена е английския крал Едуард II. (*Les derniers jours des Templiers. // Science et Avenir. юли 2010. с. 52 – 61.; Riley-Smith, Johnathan. The Oxford Illustrated History of the Crusades. Oxford, Oxford Press, 1995. с. 213.*)

В резултат на топлите им отношения и радушния англо-юдейски прием на оцелелите перверзници, ефекта

върху световната история и духовност е печален.

Резултат и то много печален има, както видяхме *(И ПРОДЪЛЖАВАМЕ ДА ВИЖДАМЕ)*, и върху нашата история. Основната дейност на рода Кобург Гота и неговите юдомасонски помощници в България е антиправославена, антиславянска и антинародна.

По времето на Фердинанд и Борис се стига се дотам, че за да бъдеш верноподаник и "патриот" в "православна" България, ти трябва да воюваш като брат по оръжие или да помагаш на друговерци и еретици (Германия, Австро-Унгария, Турция) срещу православните Гърция, Сърбия, Черна Гора, Румъния и Русия. Всички казионни партии и правителствата, които следват политиката на двореца, са прогермански, а следователно и противоправославни. Националните катастрофи са само повърхностната, видимата част на едно по-дълбоко явление: След отпадането на българската Екзархия в схизма и обвързването ѝ със еретическия масонски запад през 1872г., И ДО СЕГА, България живее в състояние "от развала към провала" (Ст. Михайловски, 1905 г) и в перманентна национална духовна катастрофа.

Положението в политическата и аристократичната върхушка на Гърция, Сърбия, Черна Гора и Румъния във времената на Първата световна война не е било по – различно от България. Управляващата им олигархия вече е била част от световното юдомасонство. Обвързвайки държавите си в политически и военни съюзи с еретическия запад те ги въвличат в месомелачката на дирижираните конфликти. Целта е била изтощаване и отвличане вниманието на обществата, докато те успеят да прокарат пагубното си

влияние си върху православните църкви.

Архиепископа на Атина Хризостом Пападопулос и Патриарха на Константинопол Мелетий Метаксакис ИЗВЪРШВАТ ГОЛЕМИЯ МАСОНСКИ УДАР, КАТО ВЪВЕЖДАТ ПАПСКИЯ КАЛЕНДАР ВЪВ СВОИТЕ ЦЪРКВИ ПРЕЗ 1923 г...

---

buditeli.info © 2017